

Ο ΝΑΥΤΑΡΧΟΣ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Ο ΕΡΜΗΣ

Έτησια συνδρομή διά την Σύρον - - Δραχ. 24.
Διά τας επαρχίας και τὸ ἐξωτερικόν - - 26.

Τιμή καταχωρήσεως πρὸς λοιπὰ 15- τὸν στίχον
Διά τὰ δικαστικά " 15. " "

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.)

ΑΡΙΘ. 358.

(ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 18 ΜΑΪΟΥ 1846.)

ΕΤΟΣΗ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Κατεχωρίσθη εἰς τὸν Αἰῶνα καὶ τὴν Ἑλπίδα ἐπιστολή, ὡς γεγραμμένη δῆθεν ἐξ Ἀθηνῶν κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ὑπὸ τινος Στεργίου Φρίκη, καὶ διαυμένη πρὸς τὸν ἐν Λαμίας Δημήτριον Μανσόλαν.

Τῆς ἀποπροπαίου ταύτης ἐπιστολῆς τὸ περιεχόμενον χαρακτηρίζει ἀποχρώντως τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον ὑπήγαγε τὴν σύνταξίν της, διὰ τὰς βαναύσους προσβολὰς κατὰ προσώπων ἰσθῶν, καὶ ἀτόμων ἀπολαμβανόντων τὴν γαλήνην τῶν Ἑλλήνων ὑπόληψιν.

Μολοῦντι δὲν ἀνεκαλύφθη εἰσέτι ἐκ τῆς ἀνακρίσεως, ἢ ἡ ἐπιστολή αὕτη ἦναι γνησία, ἢ πλαστογραφημένη, ἢ κοινὴ γνώμη ἀποφανθεῖσα περὶ αὐτῆς, τὴν θεωρεῖ ὡς δημιουργηθεῖσαν ἐκ προθέσεως ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διὰ τὴν δοθῆναι ἀφορμὴν συζητήσεων ἐντὸς τῶν ξένων κοινοβουλίων κατὰ τῆς Κυβερνήσεώς μας, καὶ διὰ τὴν ψυχραυθῆν ἡ καρδιά τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν ἀνακτος κατὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἀναμενόμενων διασφῶν προσώπων.

Ἡ ἐπιστολή αὕτη εἶναι ἀναμφιδύτως ἀπὸ τὰς συνήθειαι πνευματώδεις ἐφευρέσεις τοῦ συντάκτου τοῦ Αἰῶνος, καὶ ὅστις ἐνθυμῆται τὴν πρὸς τὸν κύριον Μετερνίχον ἐπιστολήν ἐνός ἰσθῶν τοῦ δυτικῆς δόγματος, τὴν γραφεῖσαν δῆθεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὴν τοῦ κυρίου Μετερνίχου ἀπάντησιν, τὰς ὁποίας ὁ Αἰὼν κατεχώρισεν εἰς τὴν ἐφημερίδα αὐτὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, θέλει συμμερισθῆ κατὰ πάντα τὴν γνώμην μας.

Ἄλλ' ὑποθεθεῖσθαι πρὸς στιγμὴν, δεῖ ἡ ἐπιστολή περὶ τῆς δόξης ἐγγραφῆ ὑπὸ τοῦ Στεργίου Φρίκη. Εἰς τριαύτην

περίπτωσιν ἀπλή ἢ πληροφῶρῃ περὶ τοῦ τίς εἶναι ὁ Φρίκης, καὶ ποῶς ὁ κοινωνικὸς βαθμὸς του, ἄλλα ποθηκῆριος δηλαδὴ τῆς Λαμίας, ἐξαλείφει πᾶσαν ἰδέαν, ὅτι τοιοῦτου κοινωνικοῦ βαθμοῦ ἄνθρωπος εἶδονο νὰ ἦναι εἰς κατὰστασιν καὶ νὰ ἔχη τοσαύτας σχέσεις, ὥστε νὰ γνωρίζῃ ὅσα ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτῇ διπλαζάνονται εἰάν ἦσαν ἀληθῆ. Ἡ ἐμβρόντητος λοιπὸν εἶναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος καὶ ἐγραψε τοιαύτας ἀνοησίας πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ Δημήτριον Μανσόλαν, ἢ τίποτε παράδοξον νὰ τὰς ἐγραψε κατ' εἰσήγησιν τῶν ἀντιπολιτευομένων, εἰς χεῖρας τῶν ἐποίων εὐρέθη ἡ ἐπιστολή, διὰ τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον προαναφέραμεν. Ὅπως λοιπὸν καὶ ἂν συνέβη τὸ πρᾶγμα, τὸ νοῆμον τῆς Ἑλλάδος κοινόν, ἢ Α. Μ. ὁ Σεβαστὸς βασιλεὺς μας καὶ ὁ ἔξω κόσμος πολὺ εὐλόγως θέλει θεωρήσει τὴν ἀποτρόπαιον ταύτην ἐπιστολήν, ἔτε ὡς πλαστογραφημένην ἐκ προθέσεως, εἴτε ὡς ἔργον ἀνθρώπου ἐμβροντήτου, εἴτε ὡς ὑπαγορευθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διὰ τὴν εὐρὴν ὑλὴν νὰ παραγίμῃ τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων της, καὶ διὰ τὴν χρησημεύσῃ ὡς νέον ὄπλον κατὰ τοῦ ὑπουργείου.

Ἡ Γερουσία μας καταγίνεται ἕνα περίπου μῆνα εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας νομοσχεδίου, καὶ ἡ Βουλὴ μας καταναλίσκει τὸν πολυτίμον καιρὸν της εἰς συζητήσεις ματαίαις ἐπὶ τῶν φορολογικῶν νόμων, χωρὶς νὰ λάβῃ εἰσέτι ὑπ' ὄψιν της τὸν πρὸ πολλοῦ καιροῦ ὑποβληθέντα εἰς αὐτὴν προϋπολογισμόν. καὶ φαίνεται ὅτι οἱ καλοὶ οὗτοι πατέρες τοῦ ἔθνους σκοπεύουν νὰ παρατείνωσιν τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν των μέχρι τέλους τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ὡς εἰς τὸ παρελθὸν ἔτος, διὰ τὴν μὴ στερηθῶσιν τὸν μισθὸν των οὔτε μίαν ἡμέραν.

« Ὡς ἡγεμῶν φορέσας δύο στέμματα εἶμαι πτωχός, ὡς ἰδιώτης ὁμῶς ἤθελα εἶσθαι πλουσιώτατος ἂν ἐπέστρεφον εἰς τὴν Ἑυρώπην, καὶ ἤθελα εὐχαριστηθῆν νὰ ζήσω τρεῖς μόνον χρόνους, ἂν ἤθελε μοι ἐπιτραπῆ νὰ διαμείνω ἐν τῇ Γαλλίᾳ ὡς ἀπλοῦς πολίτης. Μὲ ποίαν εὐχαρίστησιν ἤθελα ἐπισκεφθῆ τὸς τῶν ὄπλων συντράφους μου! Ἦθελα τοὺς ζητήσῃν εἰς τὸ ἄρτρον καὶ εἰς τὰ καφνεῖα, τὰ δὲ δύο τρίτα τῆς περιουσίας μου ἤθελον καταστῆ κληρονομία των. Ἐν τῇ Γαλλίᾳ τοὺς ἡγᾶπων καὶ ὁμάδα ὡς ἀτρομήτους πολεμιστάς, ἐνταῦθα δὲ τοὺς θρηνῶ ἀτομικῶς.

« Ὅλα τὰ πάθη τοῦ Ναπολέοντος ἦσαν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν ὑπερβολικὰ, ὅπερ δὲν εἶναι παράδοξον, διότι διέφερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Δὲν εἶναι λοιπὸν παράδοξον ἂν ἐσπρωξῆ μέχρις ἐνθουσιασμοῦ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ ἀγάπην. Συνομιλῶν ποτε μετὰ τῆς κυρίας Μοντυλὼν εἶπε τὰ ἐπόμενα περὶ τοῦ υἱοῦ του. « Δι' αὐτὸν μόνον ἐπανῆλθον ἀπὸ τὴν νῆσον τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ταύτην εὐχομαι πρὸς τὸν Ὑψίστον ὑπὲρ αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἂν εἶχον πλησίον μου ἤθελε μὲ φανῆ παραδεισος ἢ ὕψαλος αὕτη. Ὅταν κατὰ πρῶτην φοράν ἔλαβον εἰς τοὺς βραχίονάς μου αὐτὸν βρέφος, ἐνόμισα ὅτι θέλει εἶσθαι τὸ μέσον τῆς εὐτυχίας μου, εὐτε ἡδυνάμην νὰ πιστεύω δεῖ ἤθελε καταστῆ ἢ βάσσα νός μου. Ναὶ κυρία μου, καὶ ἐκάστην χύνω δάκρυα

Τί τοὺς μέλλει τοὺς καλοὺς αὐτοὺς πατέρας τοῦ ἔθνους ἂν ἐξαντλήται τὸ ἔθνικόν ταμεῖον, ἂν δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς ἀπολύτως ἀναγκαίους δαπάνας, καὶ ἂν οἱ Ἄγγλοι ἀπαιτοῦν ἐπιμόνωσ τὰ δάνειά των, καὶ μολταῦτα δὲν αἰσχύονται πολλοὶ ἐξ αὐτῶν νὰ διαφιλονεύωσι περὶ οἰκονομίας, καὶ νὰ προσβάλωσιν ἐνίοτε τὴν ἐξουσίαν, ὡς ἀσωτεύουσαν δῆθεν τὸν δημόσιον πλοῦτον.

Δὲν εἶναι, ἐρωτῶμεν, γελοῖον τὸ νὰ δαπανῶσιν ἐδόδομάδας ὀλοκλήρους οἱ κύριοι Βουλευταὶ μας εἰς τὴν συζήτησιν ἐνὸς φορολογικοῦ νομοσχεδίου, καὶ ν' ἀπορροφᾶται ἐνίοτε, ὡς ἐκ τῆς βραδύτητος ταύτης καὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους, ἢ ἐκ τοῦ φόρου αὐτοῦ προκύπτουσα ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ὠφέλεια; Δὲν εἶναι ἀπόνοια νὰ γίνωνται τόσαι μάταιαι συζητήσεις εἰς τὴν Γερουσίαν διὰ τὸ ἀπλοῦστατον περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας νομοσχεδίου, καὶ νὰ δαπανᾶ τὸ πτωχὸν ἔθνικόν ταμεῖον μας 60 χιλιάδας δραχμὰς κατὰ μῆνα, πρὸς μισθοδοσίαν τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους, οἵτινες νομίζουσι ὅτι τὸ Σύνταγμα ἐγίνε δι' αὐτοὺς, διὰ τὴν πλουτίσασιν καὶ διὰ τὴν τοποθετήσασιν εἰς τὰς δημοσίας θέσεις τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς φίλους των; ἐνῶ οἱ ξένοι ζητοῦν τὰ δάνειά των, καὶ ἐπαπειλοῦν ὡς καὶ αὐτὴν τὴν αὐτονομίαν μας, ἐνῶ ἡ πατρις ἔχει ἀνάγκην νὰ τὴν ὑπηρετήσασιν ἄνδρες μὲ ἱκανότητα καὶ τιμιότητα, καὶ ἐνῶ δύο μηνῶν μόνον μισθοδοσία τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους ἀρκεῖ πρὸς διατήρησιν ἐνὸς ἀτμοπλοίου, ἀποκλειστικῶς ἐνασχολουμένου εἰς τὴν ἐμπορικὴν ὑπηρεσίαν, τοῦ ὁποῖου ἔχει μεγίστην καὶ ἀπόλυτον ἀνάγκην τὸ ἐμπόριόν μας;

« ἀπὸ αἵμα φαντάζομαι φρίκας, δὲν ἔμπορῶ νὰ ἡσυχάσω ἀπὸ τὴν συγκίνησιν, καὶ βλέπω τὸ ποτόν, τὸν φαρμακευμένον καρπὸν, διὰ τοῦ ὁποῖου τὸ ἀθῶον νῆπιον θέλει παύσει τὰς ἡμέρας του μεταξὺ σπασμῶν. Συμπονήσατέ με κυρία μου καὶ παρηγορήσατέ με.

Οἱ τελευταῖοι ἐξ μηνες τῆς ζωῆς τοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου.

« Ὁ Ναπολέων Βοναπάρτης ἀπέθανεν ! ! Ἡ εἰδησις αὕτη διέτρεξεν ὡς ἀστραπὴ ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τῆς γῆς εἰς τὸ ἄλλο. Ὁ γενναῖος Γάλλος ἐκλαυσε, καὶ ὁ εὐνώμων ἄνθρωπος ἔχυσε καὶ αὐτὸς δάκρυα. Τὰ δάκρυα ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἢ κακὴ πίστις ἐπροσπάθησε νὰ καταστήσῃ ὑποπτεῖα, ἐκηρύχθησαν ἀθῶα ὑπὸ τοῦ μονάρχου.

Τὸ Γαλλικὸν ἔθνος ἐκ φύσεως γενναῖον συνεκινήθη διὰ τὸν θάνατον τοῦ πολεμιστοῦ αὐτοῦ, ὅστις πρὸ ὀλίγου τὸ εἶχε θέσει ἐπὶ κεφαλῆς τῆς τύχης τοῦ κόσμου. Εἴκοσιν ἑτῶν ἐνδοξοὶ ἐνθυμήσεις θέλουσι δικαίως εἰς στιγμῶν πένθος.

« Ὁ Ναπολέων ἀπέβισεν ἄραγε μὲ φυσικὸν θάνατον, ἢ ἡ ἀδυσώπητος πολιτικὴ κατεστρεψε τὴν ὑπαρξίν του; Ἴδού τί ὅλος ὁ κόσμος ζητεῖ, καὶ ἕκαστος εἶναι περιέργως νὰ μάθῃ.

« Ὁ τίμιος ἄνθρωπος, ὅστις εἰς τοιαύτας σοβαρὰς περιστάσεις δὲν ἤθελε τολμήσει νὰ κρίνῃ ἀνεῦ ἰσχυρῶν ἀποδεί-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Ἀυτόγραφον τοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου ἐν τῇ Ἀγίᾳ Ἑλένῃ.

(Συνέχεια. Ἴδε τὰ προλαβόντα φύλλα ὑπ' Ἀριθ. 327. ἔως 337.)

« Ὅταν ἐπληροφῶρηθῃ δεῖ εἰς τὴν Μασσαλίαν καὶ εἰς ἄλλα μέρη μεσημερινὰ ἐφρονεῖσθαι στρατιῶται Γάλλοι, ἀπαύγασεν ἔξω τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ γενόμενος βεβαίως οἱ στρατιῶται ὅσοι ἀσπλοὶ ἦσαν. « Ὅταν ὁμῶς ἔμαθεν δεῖ ἡ στρατιῶται αὐτοὶ παρέδωκαν τὰ ὄπλα των ὡς σημεῖον ἐρήνης ἐπρόσθεσε. » Πιστεύω τοῦτο, ἄλλως οἱ φοβούμενοι αὐτοὺς δὲν ἤθελον τολμήσει νὰ τοὺς προσβάλωσι. » Στραφεῖς ἐπομένως πρὸς τοὺς περιεστώτας ἀποφάσισεν τὰ ἐπόμενα. » Καὶ θέλετε νὰ μὴν λυποῦσθε; εἶναι πολὺ μάλιστα τὸ νὰ μὴν ἀποθνήσκω ἐκ τῆς λύπης μου. »

« Μὲ πολλὴν κόπον ἐδυνήθη νὰ ἡσυχάσω ἐνίοτε ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἀχαρίστων τοὺς ὁποῖους ἐπλαστούργησαν ὑπάρχον μολοντοῦτο πέντε πρόσωπα ἐν τῇ Γαλλίᾳ, ἢ διαγωγὴ τῶν ὁποίων πρὸς μὲ εἶναι τοσοῦτον μαῦρον, ὥστε ἐνεκα τῆς φρίκης τὴν ὁποῖαν μοὶ ἐμπνέουν, ἵσταται ἀδιαλείπτως περὸντες εἰς τὴν φαντασίαν μου.

Ο τῆς ἀντιπολιτεύσεως τύπος διέρρηξε πάλιν ἐσχά-
τος τὰ ἱμάτιά του, φωνασκῶν κατὰ τοῦ ἀξιοτίμου ὑπουρ-
γοῦ τῆς Οἰκονομίας κυρίου Πονηροπούλου, διὰ τινὰς παύ-
σεις Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, τῶν ὁποίων παύσεων τὴν
ἐνέργειαν ἀπόλυτος ἀνάγκη καὶ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσί-
ας ὑπεγύρευσε, ὡς πολὺ εὐστόχως κατέδειξε ὁ συναδελ-
φός μας Ζέφυρος, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 231 φύλλου του.

Λυπηρότατον τῆ ἀληθείας εἶναι νὰ βλέπη τις τοσοῦ-
τον ἐκτραχηλιζόμενον τὸν τύπον, καὶ χρώμενον τὰς βαναυ-
σώτερας βωμολοχίας ἐναντίον τῶν ὑπουργῶν, ὁσπὺς συμ-
βαίνει προσωπικῆς τῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μεταρρύθμισις
ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ὑπαγορευομένη. Ἡ πρέπει λοιπὸν οἱ
ὑπουργοὶ μας ν' ἀφήσωσι νὰ παραλύσῃ ἡ ὑπηρεσία, ἢ ὁσά-
κις ἤθελε συμβῆ παύσις ὑπαλλήλου τινος, νὰ περιμένουν
τὴν κατ' αὐτῶν καταφορὰν τοῦ περιοδικοῦ τύπου. Ἄλ-
λά τὸ καλὸν εἶναι ὅτι οἱ Ἕλληνας ἐπαύσαν πλέον ἀπὸ τοῦ
ν' ἀναγινώσκωσιν ἐφημερίδας, καὶ ἂν ἐνίστε λαμβάνωσιν
αὐτὰς ἀνὰ χεῖρας, γελῶν καὶ ἐλευσελογῶν τοὺς διαχειρι-
ζομένους τὸν τύπον, διὰ τὴν ἀπόνοιάν των.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, μὴ δίδοντες τὴν παραμικρὰν προσοχὴν
εἰς τὰς βωμολοχίας τοῦ τύπου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, νο-
μίζομεν καθῆκον μας νὰ εἰπώμεν καὶ αὐτίς, χάριν τῆς ἀ-
ληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, ὅτι ὁ κύριος Πονηροπούλος
κατέχει ἐπαξίως τὴν θέσιν τοῦ τῆς Οἰκονομίας ὑπουργοῦ
διὰ τὴν πολυπειρίαν, τὴν ἰκανότητα, τὸν πατριωτισμὸν
καὶ τὰ προηγούμενά του.

Ὅστις ἀναγινώσκει τὸν Χρόνον, καὶ ἰδίως τὰ κύρια ἄρ-
θρα αὐτοῦ, νομίζει ὅτι εὐρίσκειται εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀδύο-
σουή κοινωνία μας, καὶ ὅτι ὁσονοῦπου πίπτει ἐντὸς αὐτῆς.

Νομίζομεν ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ Χρόνου παραδεχθέν σύστη-
μα, χωρὶς νὰ φέρῃ κάμμίαν ὠφέλειαν, εἶναι ὕδριστικὸν
εἰς τὸ ἔθνος καὶ ἀπελπιστικὸν ἐνταυτῶ διότι ἀφ' ἐνὸς
μὲν χαρακτηρίζει τοὺς Ἕλληνας ὡς ἀναξίους αὐτονομίας,
καὶ ἀφ' ἑτέρου δίδει εἰς τὸν ἔξω κόσμον νὰ ἰννοήσῃ, ὅτι
δὲν ὑπάρχει ἐλπίς προόδου, καὶ ἀπελπίζον τοὺς ἐξέτος
τῆς Ἑλλάδος Ἕλληνας, τοὺς ἀναγκάζει ν' ἀρχήσωσι νὰ
σκέπτωνται ὅτι πρέπει νὰ διακόψωσι τὰς σχέσεις των μ'
ἐν κράτος, τὸ ὁποῖον τρέχει ταχάσις δῆμασι εἰς τὴν
ἀπώλειάν του.

Ξεῶς, θέλει εἰσθαι εὐδιάθετος νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὁ Θάνατος
τοῦ ἐν τῇ ἀγίᾳ Ἑλένης, ἐξορίστου ὑπῆρξεν ἀναπόφευκτος
συνέπεια τῆς πολιτικῆς φυσικῆς καὶ ἠθικῆς θέσεώς του.
Ἄλλ' οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐνθουσιασμένοι διὰ τὴν ἐκλείψασα,
δόξαν μας, καὶ ὅσοι ἐμπνέονται ἀπὸ εὐγνωμοσύνης προσω-
πικῆς αἰτίας, δημοσιεύουσι ὅτι αἱ ἡμέραι τοῦ Ναπολέον-
τος ἐκόπησαν, ὅχι ἕνεκα τῆς διαμονῆς του εἰς τὴν νῆσον
εἰς τὴν ὁποία ἐκατοίκει, ἀλλὰ δι' ἐνὸς σκληροῦ μέσου ἐ-
νεργητικώτερου, βιαιοτέρου καὶ ἐγκληματικῶ ἠνώπιον τοῦ
Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ὅποιανδήποτε καὶ ἂν ἔχωσι βαρύτητα αἱ περὶ αὐ-
τοῦ τοῦ ἀντικειμένου διάφοροι γνώμαι, ἡμεῖς ἀπέχομεν
τοῦ νὰ κρίνωμεν ἐπ' αὐτῶν, ἀφίνοντες εἰς τὸν καιρὸν,
τὸν παντοδύναμον κύριον, νὰ λύσῃ πᾶσαν ἀμφιβολίαν πε-
ρὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ναπολέοντος.

Μολοντοῦτο διὰ νὰ βοηθήσωμεν πάντα ὅστις ἤθελε νὰ
λύσῃ τὸ μέγα τοῦτο πρόβλημα, νομίζομεν καὶ ἀναγκαῖον
καὶ ὠφέλιμον ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα ἀγνώστους τινὰς λε-
πτομερείας περὶ τοῦ θανάτου τοῦ αἰχμαλώτου τῆς Ἀγί-
ας Ἑλένης. Αἱ λεπτομερείαι αὗται κατὰ τοσοῦτον εἴ-
ναι σπουδαῖαι, καθόσον οὐσιωδῶς διαφέρουν ἀπὸ ὅσα
μέχρι τοῦδε ἐδημοσιεύθησαν περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀντικει-
μένου.

Ὁ Ναπολέων Βοναπάρτης προικισμένος ἀπὸ χαρα-
κτῆρα μεγαλειότητος ὀλίγον κοινόν, ἐφαντάζετο ὅτι δύο ἢ
τρία πρόσωπα ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἦσαν ὡσαύτως προικισμέ-
να μὲ τοιοῦτον χαρακτῆρα, μεταξύ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ
τῆς Ἀγγλίας Ἀντιβασιλεὺς. » Ὁ υἱὸς τοῦ Γεωργίου Γ'.
» δὲν θέλει ἀποφασίσαι ν' ἀπώλῃ τὴν ἀθανάσιαν τὴν
» ὁποῖαν τῷ προσφέρω, νομίζων αὐτὸν ἄξιον τοῦ νὰ μὲ

Τὸ καθ' ἡμᾶς, διατεινόμεθα ὅτι τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι συμ-
βαίνοντα σφάλματα εἶναι φυσικὸς τῶν πραγμάτων ῥοτῆς
καὶ ἀποτέλεσματα ἀναπόφευκτα τῶν περιστάσεων. δι-
ὰ δὲ τοῦ καιροῦ, τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς φρονήσεως τῶν
Κυβερνώντων μας θέλουσιν ἐκλείψῃ, ἢ τοῦλάχιστον θέλουσιν
σημαντικώτατα μετριάσθῃ τὰ σφάλματα αὐτὰ, ἢ δὲ ἀ-
πελπισμένη κατὰ τὸν Χρόνον κοινωνικὴ κατὰστασις
μας θέλει βελτιωθῇ, πάντοτε κατὰ τὸν φυσικὸν τῶν πραγ-
μάτων ῥοτῆν, τὸν ἰσοδὸν κάμμία δύναμις δὲν δύναται νὰ
σταματήσῃ.

Εἴμεθα γνώμης λοιπὸν, ὅτι ἡ δημοσιογραφία μας ἀντὶ
νὰ χαρακτηρίσῃ τοὺς Ἕλληνας ὡς ἔθνος ἀνάξιον τοῦ νὰ
κυβερνηθῇ αὐτονόμως, καὶ νὰ τρομάξῃ καὶ ἀπελπίζῃ τὸν
ἔξω κόσμον, πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ νὰ καταδεικνύῃ
ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς μετριότητος τὰ συμβαίνοντα σφάλ-
ματα, καὶ νὰ συμβουλεύῃ μόνον διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν
εὐημερίαν τοῦ τόπου.

Καταχωρίζομεν εἰς τὴν ἐφημερίδα μας, τὸ ἐπόμενον
ἄρθρον τὸ ὁποῖον ἐρανίζομεθα ἐκ τῆς Γαλλικῆς ἐπισήμου
ἐφημερίδος τῶν συζητήσεων τῆς 7. Μαΐου, διὸ ν' ἀποδεί-
ξωμεν πῶσον ἐξετραχηλίσθη ὁ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τύπος
κατὰ τοῦ ἀξιοτίμου φιλέλλητος κυρίου Πυσκατώρη πρέ-
σβείας τῆς Γαλλίας, κατηγορήσας αὐτὸν ὅτι ὑφαίρεσε δια-
φόρους ἀρχαιοτάτους ἐκ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰς ἐπέμψεν εἰς
τὴν Γαλίαν διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς στολισμὸν τοῦ
ἐκεῖ Μουσείου.

Τὸ ἄρθρον αὐτὸ καταχωρισθέν εἰς τὴν ἐπίσημον ταύ-
την ἐφημερίδα, ψευδεὶ ἀποκρώντως ὅσα ἐδημοσίευσε κα-
τὰ τοῦ κυρίου Πυσκατώρη ὁ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τύπος,
καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ταῦτα ἦσαν αὐτόχρημα συκοφαντία.

» Αἱ τῶν Ἀθηνῶν ἐφημερίδες αἱ καταπολεμοῦσαι συ-
» στηματικῶς τὸν κύριον Κωλέττην καὶ τὸν κύριον Πυ-
» σκατώρη, ἐκατηγόρησαν τὸν Πρέσβυν τῆς Γαλλίας ὡς
» μεταβιβάζοντα κρυφίως ἐπὶ Γαλλικῶν πλοίων Ἕλληνας
» καὶ ἀρχαιοτάτους. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐν τῇ Ἑλλάδι
» ὑπάρχει νόμος ἀπαγορεύων τὴν πώλησιν καὶ ἐξαγωγήν
» τῶν λειψύων αὐτῶν τῆς ἀρχαίας τέχνης. Ὁ κύριος
» Πυσκατώρης κατεμήνυσεν εἰς τὸν Εἰσαγγελεῖα τοὺς συ-

» προσφέρει εὐγενῆ φιλοξενίαν. » Κυριευμένος ἀπὸ ταύ-
την τὴν μεγαλοπρεπῆ ἰδέαν ἐπέβη ἐπὶ τοῦ Βελλεροφόν-
του : ταχέως ὁμοῦς κατενόησε τὴν μεγάλην πρόληψιν
του περὶ τῆς ἐλευθεριότητος τῶν ἐχθρῶν του. Οἱ Ἄγ-
γλοι ὑπουργοὶ ἐπροτίμησαν τὸν βδελυκτὸν τίτλον σοβα-
ρῶν δεσμοφυλάκων, ἀπὸ τὴν ἀθάνατον τιμὴν τοῦ νὰ ἐκ-
τείνωσι προστατευτικὴν χεῖρα εἰς τὸν μέγαν πολεμιστὴν,
ὅστις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐφόρει δύο στέμματα, ἕκαμε
τοὺς βασιλεῖς νὰ τρέμωσι, καὶ κατὰ τοῦ ὁποῖου ἐξεστρά-
τευσαν ὅλοι αἱ Εὐρωπαϊκαὶ φάλαγγες. Ἐξορία καὶ δεσ-
μὰ ἐδόθησαν εἰς τὸν ἄοπλον καὶ γέμοντα ἐπιστοσύνης
στρατιώτην, ὅστις εἰς 25 ἐτῶν διάστημα ἐκούρασε τὴν
φήμην διὰ τῆς κραυγῆς τῶν κατορθωμάτων του.

Ὅταν ὁ Ναπολέων ἐπληροφόρηθῃ ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν
ἡγεμόνων τὸν ἐξώρισεν εἰς τὴν φρικώδη ὑφαλον τῆς ἀγί-
ας Ἑλένης, μεγάλως συνεκινήθη, καὶ μολοντί ἠθέλησε
νὰ κρύψῃ τὴν συγκίνησίν του, ἐφαίνετο ὅτι φρικτῶς προ-
σεβλήθη. Κατὰ ἀλήθειαν ἦτον ἀδύνατον ν' ἀποφύγῃ
τὸν κλονισμὸν αὐτὸν, καὶ ἂν ἤθελεν εἰσθαι ἀναίσθητος ὡς
ἡ ὑφαλος ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπῆγε νὰ κατοικήσῃ. καὶ μολ-
λοντοῦτο ἡ ἀγγελία τῆς ἐξορίας του ἦτον ἐλαφρὸν δυστύ-
χημα, ἀπέναντι τῆς λύπης καὶ τῶν δεινῶν, ὅτινα τὸν
ἐπερίμεναν ἐν τῇ ἀγίᾳ Ἑλένῃ, ἧς ἐδιοικεῖτο ἀπὸ ἄνθρω-
πον τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Hudson Lowe.

Δὲν ἀξιούμεν μὲν νὰ ἐπιφέρωμεν ἀντιβῆρσεις κατὰ τῶν
ὅσοι διατείνονται ὅτι ὁ Ναπολέων ἐφαρμακεύθη, ἀλλὰ
θεωροῦμεν ὅτι ὁ θάνατός του ὑπῆρξεν ἀναπόφευκτος συνέ-
πεια τῶν φυσικῶν καὶ ἠθικῶν βασάνων τὰς ὁποίας ὑπέ-
στη. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ καρτερίη του ὑπῆρξεν ἀνωτέρα
τῶν δυστυχιῶν του, ἀλλὰ διὰ ν' ἀντιβῆ εἰς αὐτὰς ἔπρεπε
νὰ ἦτο Θεὸς καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος.

» κεφάλτας ὅτινες κατεδικάσθησαν, ἀλλὰ γενομένης ἐφέ-
» σεως κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ἢ ἐπ' αὐ-
» τῆς ἀπόφασεως. Ἐνεκα τοῦ συμβάντος αὐτοῦ διάφο-
» ροὶ ἐφημερίδες τῶν Παρισίων ἐδημοσίευσαν, ὅτι ἐπε-
» ριμένετο εἰς τὴν Γαλίαν ἕν ἄγαλμα τοῦ Σοφοκλέους
» σταλὲν παρὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρέσβους τοῦ Βασιλέως.
» Ἡ φήμη αὕτη ἐπιστηρικῶς ἐστὶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀπὸ μέρος
» τοῦ Γαλλικοῦ τύπου, εἶναι τοιαύτης φύσεως, ὥστε θέλει
» ἐπιφέρει δυσάρεστον ἀποτέλεσμα. Νομίζομεν λοιπὸν
» χρέος μας νὰ ψεύσωμεν μὲ τὸν ἐπιστημώτερον τρόπον
» τὴν εἰδήσιν ταύτην, καὶ νὰ διακηρύξωμεν ὅτι εἶναι ἀβά-
» σιμος. »

Θεωροῦμεν ἀπέχον πάσης λογικότητος, τὸ ὑπὸ μῶς ἐφη-
μερίδος τῆς ἀντιπολιτεύσεως δημοσιευθέν, ὅτι ἐν τῇ Ἑλ-
λάδι ἡ ὕλη διευθύνει τὸ πνεῦμα.

Καθόσον γνωρίζομεν ἐκ τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης, ἡ ὕλη
δὲν δύναται μῆτε νὰ διευθυνθῇ, μῆτε ὅπως δῆποτε νὰ
τροποποιηθῇ ἀφ' ἑαυτῆς, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα εἶναι τὸ ἐπὶ
αὐτῆς ἐνεργῶν, τὸ διευθύνων καὶ τροποποιῶν αὐτήν.
Ὅσακις λοιπὸν θεωροῦμεν διευθύνειν ἢ τροποποιῆσαι ὅποι-
ανδήποτε τῆς ὕλης, λέγομεν ὅτι πνεῦμα ἐπενήργησεν ἐπ'
αὐτῆς, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φύσεως. Τὸ πνεῦμα ἄρα
τὸ διευθύνον ἐν τῇ Ἑλλάδι τὴν ὕλην, τὴν ὁποῖαν ὑπαί-
νιττεται ὁ φίλος μας συντάκτης τῆς ἐφημερίδος τῆς τῶν
τοιούτων παραλογοῦσιν δημοσιεύσεως, καὶ ἐπενεργῶν ἐπ'
αὐτῆς τοσοῦτον θαυμασίως, ὥστε μῆτε εἰς τὰ πρὸ αἰώνων
εὐνομούμενα ἔθνη ὑπάρχει τοιαύτη ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια
ὁποῖαν ἡμεῖς ἀπολαμβάνομεν, εἶναι ἀναντιρρήτως μέγα,
καὶ πολὺ ἀσυγκρίτως μεγαλύτερον ἀπὸ τὰ πνεύματα τὰ
ὁποῖα ἔχοντα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν των τὴν ὕλην τὴν ἀπώλε-
σαν ἕνεκα τῆς κακῆς διευθύνσεως καὶ τῆς ἀνεπιτηδειό-
τητός των.

Πρὸ ὀλίγου εἶχε βασιλεία, παλάτια, λαμπροτάτην αὐ-
λὴν καὶ ἰσχυροὺς στρατοὺς ἐπὶ τοῦ ὠραιοτέρου τοῦ κόσ-
μου μέρους, ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τοῦ κόλπου τῆς θυγατρὸς τῶν
Καيسάρων, καὶ ἐξῆπνα στρέφων ἠδονικῶς τὰς ὄψεις του
ἐπὶ ἐνὸς ὠραίου νηπιῦ μόνου κληρονόμου του, τὸ ὁποῖον
ἠγάπα μέχρις εἰδολολατρίας, ἀπὸ ἐπιθύμησε νὰ τὸ ἀπο-
κτήσῃ περισσύτερον ἀπὸ ὅλους τοὺς θουραροὺς τῆς γῆς.
Πόσα ἀγαθὰ, πόση εὐχαρίστησις, ὁποῖα εὐτυχία εἰς ἕνα
μόνον ἄνθρωπον ! Ἡ ἀρχαία καὶ ἡ νεωτέρα ἱστορία δὲν
παριστάνουν μὴδὲν τοιοῦτον. Ἀλλὰ τί τῷ ἐμείνεν ἀπὸ
τοῦ ἄθροισμα τοῦτο τῆς δόξης καὶ τῆς εὐτυχίας ; Μὴδὲν,
ἀπολύτως μὴδὲν, ἐκτός τινων πιστῶν ὑπηρετῶν του, οἱ
ὁποῖοι καίτοι δίδοντες ἀκαταπαύστως εἰς αὐτὸν γλυκείας
παρηγορίας, δὲν ἐδυνήθησαν πώποτε νὰ τὸν καταπέσωσιν
ὅτι εὐτυχεῖς ἡμέρας τὸν περιέμενον ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Ὁ
αἰχμαλώτης τῆς ἀγίας Ἑλένης ἦτον ἐσωτερικῶς πεπεισμέ-
νος ὅτι ἤθελεν ἀποθάνει εἰς τὴν γῆν τῆς ἐξορίας του, ἐδὲλε
μηδενισμένον τὸ πᾶν, καὶ ἐγνωρίζεν ὅτι ἀπώλεσε καὶ οὐ-
ζυγον, καὶ υἱόν, καὶ οἰκογένειαν, καὶ τὴν ὠραίαν Γαλίαν,
καὶ τοὺς γηραιούς συντρόφους τῆς δόξης του. Πόσαι βά-
σανοι ἠνωμένοι μὲ τὴν θάσανον τῆς ἐξορίας ! Ἦτον
ἀραγε ἀνάγκη καὶ ἄλλων δεινῶν διὰ νὰ προξενήσωσι τὸν
θάνατόν του μὲ ὅλην τὴν καρτερίαν τοῦ χαρακτῆρος του
καὶ τὸ μέγαλον τοῖς θάρσος ; Ἄν εἰς ἕλας αὐτὰς τὰς θανα-
τηφόρους, ὡς τῆς φύσεώς των, αἰτίας προσθέσῃ τις τὸ νο-
σῶδες τοῦ κλίματος καὶ τὰς πικρίας τὰς ὁποίας κατέπεινεν
ἕνεκα τῆς διαγωγῆς τοῦ Hudson Lowe, θέλει συνομα-
λογήσῃ ὅτι ἦτον ἀνώτερος ἀπὸ τὴν κλάσιν τῶν ἀνθρώπων,
διότι ἐδυνήθη ν' ἀντιβῆ τοσοῦτον καιρὸν εἰς ἀνήκουστα δεινὰ
τῶν ὁποίων αὐτὸς μόνον ἠσθάνθη τὸ βάρος καὶ τὸν
πόνον.

Επληροφόρηται μετὰ θετικότητος ὅτι ὁ ἐν Ἀθήναις πρέσβυς τῆς Ρωσσίας κύριος Περισιάνης, εἰς συναναστροφὴν λαβοῦσαν χώραν ἐν τῇ οἰκίᾳ του, συγκεκριμένην ἀπὸ διάφορα ἐξοχα ὑποκείμενα, εἶπεν, ὅτι ἀνέγνωσεν εἰς διαφόρους ἐφημερίδας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅτι δῆθεν ἐλαβὲν ἰδηγίας ἀπὸ τῆν Κυβέρνησιν του νὰ συνεννοῖται μετὰ τοῦ πρέσβεως τῆς Ἀγγλίας δι' ὅλας τὰς σχέσεις του μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἀνέγνωσε προσέτι εἰς τὰς ἐφημερίδας αὐτάς, ὅτι ὁσονοῦπα θέλει φθάσει εἰς τὰς Ἀθήνας διακοινώσας τῆς Κυβερνήσεώς του πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἔχουσα ἀντικείμενον ἀπαιτικῶν του δαυτοῦ. Εἶπε λοιπὸν ὁ κύριος Περισιάνης, ὅτι ταῦτα πάντα ἀπίχων τῆς ἀληθείας, καὶ ὅτι ἀπεναντίας ἔχει ἰδηγίας ἀπὸ τῆν Κυβέρνησιν του νὰ ὑποστηρῆξῃ ὅλας δυνάμει τὴν Ἑλληνικὴν.

Ταῦτα δημοσιεύοντες προβλέπομεν ὅτι αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως θέλουν ἐνασχοληθῆναι νὰ τὰ χαρακτηρίσωσιν ὡς ψεύδη· ἀλλὰ προλαμβάνομεν νὰ ἐπώμεν ὅτι μόνος ὁ κύριος Περισιάνης εἶναι ἀρμόδιος νὰ μᾶς ψεύσῃ, ἂν ὅσα ἐκθέτομεν ἀντιβαίνουν εἰς τὴν ἀλήθειαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου, ἡ Γερουσία ἐπέληφθη τῆς συζήτησεως δύο ἄλλων Νομοσχεδίων, τοῦ μὲν περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων διὰ τὸ 1846, τοῦ δὲ περὶ συστάσεως Γεωργικῶν Σχολείων εἰς Τίρυνθον. Ἀμφότερα τὰ Νομοσχεδία ταῦτα συζητηθέντα χθὲς καμψήφαι δεκάτῃ ἐγένοντο. Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ὑπέβλεπεν ὁ Κ. Πρωθυπουργὸς καὶ νομοσχεδίον περὶ φόρου τῶν εἰς τοὺς ἀγρούς περιπλανωμένων χοίρων καὶ φθειρόντων αὐτούς.

— Ἡ δὲ Βουλὴ μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ δασμῶν τῶν σιτηρῶν Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ παρόντος φύλλου δημοσιεύομεν ὅπως ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐνεκρίθη, μετέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐγγείου φόρου νομοσχεδίου τοῦ ὁποίου ἡ συζήτησις ἐξακολουθεῖ ἀκόμῃ. Εἰς τὸ 2 ἄρθρ. τὸ διαλαμβάνον, ὅτι «τὰ εἰς τοὺς ἀποίκους Κρήτας ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγ-

γράφων τῆς Κυβερνήσεως ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἐγγεῖον φόρον, ὅταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου ἐκδοθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκειται εἰς ἄλλην φορολογίαν, » ὁ Κ. Τζόρκης λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ὁ Κυβερνήτης διὰ τοῦ ψηφίσματος, δυνάμει τοῦ ὁποίου οἱ Κρήτες ἐλάβον τὰς γαίας, ἐνοουσε τὸν χιλίαν χον καὶ τὸν ἀνώτερον τούτου. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ, εἶπεν, ἀπεξημώθησαν, ἐλάβον τὰς γαίας· ἀλλ' εἰς τὴν διανομὴν τῶν γαιῶν, προσέθηκε, συνέδησαν πολλὰ καταχρήσεις, διότι ἀντὶ 100 στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ὀφείλει τὰ ψηφίσμα, πολλοὶ κατέχουν καὶ 300 στρεμμάτων γαίας, καὶ πολλὰκις ἢ αὐτῇ οἰκονομίᾳ κατέχει γαίας εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ γαίαι πάλιν, εἶπε, κατέχονται δι' ἀντιπροσωπείας, καὶ ἄλλαι ἐξέποιήθησαν, καὶ ταυταῖα, θὰ εἶναι πολλὰ χιλιάδες. Ἐκτός τούτου οἱ πλείστοι δὲν εἶναι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀνεχώρησαν εἰς τὴν πατρίδα των, ἀφοῦ ἐπόλησαν τὰς γαίας ταύτας. Ἀντικειμένων δέ τινων, ὅτι δὲν εἶναι σήμερον ἡ ἰσότης πρὸς συζητησιν τούτου ὥρα, ὁ Ταταράκης ἐπέμειν εἰπὼν, ὅτι πρέπει νὰ συζητηθῆ τούτο σήμερον διὰ νὰ μὴ ἀφῆσωμεν τὰς γαίας νὰ τὰς νέμονται αὐτοὶ ἀδίκως· ὁ δὲ Γριζάνος προσέθηκεν, ὅτι τὸ αὐτὸ ἀκολουθεῖ καὶ εἰς τοὺς Σαμίους μεταβάνας εἰς Σάμον. Ὁ Κ. Χατζίσκος ἀκολουθῶς θεωρήσας τὸ ἀντικείμενον ὡς πᾶν σπουδαῖον, ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπὶ τούτου συζήτησεως, ἡ δὲ Βουλὴ παραδέχθη· σὰ νὰ συζητηθῆ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχεδίου μετέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῶν λοιπῶν ἄρθρων.

— Ἡ Βουλὴ τῶρα εἶναι πλήρης καὶ ἐξακολουθεῖ τακτικῶς τὰς συνεδριάσεις τῆς, ἄνευ διακοπῆς, ὡς καὶ ἡ Γερουσία. Ὀλιγωτέρα δημοκρατία καὶ περισσότερος πατριωτισμὸς καὶ αὐταπάρνησις εἶναι τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα αἱ Βουλαὶ νὰ ἐγκολπαθοῦν ὀφείλου εἰς τὰς παρούσας τῆς πατρίδος περιστάσεις.

— Διὰ τοῦ σήμερον ἀφικθέντος Γαλλικοῦ ἀτμοκινήτου ἐφθασαν εἰδήσεις, ὅτι ἡ Πορτογαλλία ἐπαναστάτησεν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπανάστασις αὕτη ἐλαβε χαρακτικῆρα σοβαρὸν, διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς ἕκτακτα μέτρα. Τὰ στρατεύματα ἔμειναν πιστὰ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀποκρούσαντα τὰς προσβολὰς τῶν χωρικῶν. Μολοταῦτα οἱ ἐπαναστάται ἐκυρίευσαν πόλεις

τινάς καὶ χωρία περὶ τὰ μεθόρια τῆς Ἰσπανίας καὶ συμποσοῦνται ἤδη 4 ἕως 5,000 ἔνοπλοι. Οὐδεὶς πολιτικὸς ἀνὴρ εὐρίσκειται μέχρι τῆς ὥρας ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐπαναστάσεως.

— Εἰς τὴν Ἀλγερίαν μεγάλη πάλιν ἐπικρατεῖ κίνησις, ἐνεκα τῆς ἀβιβαίτητος τοῦ δρόμου τὸν ὁποῖον ἐλαβεν ὁ Ἀβδὲλ - Καδὲρ, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν διαμονὴν ἀγνοοῦσιν ἤδη. Χθὲς δὲ (1 Μαΐου) λέγει ἡ Ἀχβάρ, διεδύθη ἡ εἰδήσις, ὅτι ὁ Ἀβδὲλ Καδὲρ, τοῦ ὁποίου τὰ ἴχνη πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἠγνούουν, εἰσηλθεν ἐκ νέου εἰς τὴν Καβυλίαν καὶ εὐρίσκειτο ἤδη εἰς τὰ περίχωρα τῆς Γουργζούρας. Λεπτομερεστέρως εἰδήσεις θέλομεν δοῦναι διὰ τοῦ προσεχῶς φύλλου.

Ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ ἐν Λαμίᾳ κυρίου Δημητρίου Μανσόλα ἐπιβεβαιούμεθα, ὅτι ὁ συκοφαντηθεὶς ἀπανθρώπως ὑπὸ τοῦ συντάκτου τοῦ Αἰῶνος καὶ τῶν λοιπῶν ὀργάνων τῆς ἀντιπολιτεύσεως Σ. Εὐσταθίου, οὐδ' ἔγραψεν, οὐδ' εἶχε ποτε ἀνταπόκρισιν μετὰ τοῦ εἰρημένου Δ. Μανσόλα. Ὁ δυστυχὴς Στέργιος, μόλις μετὰ δύο δυστυχῆ ἔτη ἠδυνήθη νὰ λάβῃ μικρὰν ἔσιν διὰ νὰ τρώγῃ ψωμί, καὶ ἡ πλέον μισρὰ σκευωρία ἀπεπειράθη νὰ τὸν δολοφονήσῃ ἠθικῶς. Τσαυτῆ φρικῆ κατέλαβε τὸν δυστυχῆ Στέργιον, ὥστε, ἐάν ὁ στρατηγὸς Βήσος δὲν τὸν ἐπαρηγόρει, ἐκινδύνευεν ἡ ὑγεία του. Ὁ Στέργιος παραδίδει αὐριον τὴν ἀλικίαν εἰς προσωρινὸν ἐπιστάτην, καὶ μεταβαίνει εἰς Ἀθήνας κατὰ τὴν πρόσκλησιν τῆς αὐτοῦ Βίσαγγελέως. Βεβαιωθῆτε, ὅτι ταιαύτην ἐπροξένησεν ἐδῶ ἡ πλαστογραφία ἐντύπων, ὥστε, ἐάν ἡ δικαιοσύνη δὲν τιμωρήσῃ αὐστηρῶς τοὺς πλαστογράφους, θέλετε ἴδει ὁποίας συνεπείας θέλει ἔχει ἡ βρωμερὰ αὕτη ὑπόθεσις. Ἐδῶ ὑπάρχει πλήρης ἡσυχία. Ἡ εἰς τὸ Τουρκικὸν κράτος συμβῆσα ἐσχάτως ληστεία διελύθη ἐν ἀκαρεῖ ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ τῶν ἡμετέρων. Τέσσαρες ἐκ τῶν ληστῶν ἔμειναν εἰς τὸν τόπον καταδικωμένον μέχρι τῶν Ἀγράφων. Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι μολοῦσι ἀπληπισμένοι, καὶ ὅμως ἐλπίζουσι κατ' αὐτάς. Προσέχετε τοὺς αὐτοῦ, διότι ἀξιοὶ εἶναι νὰ μεταχειρισθῶσιν, ὅ,τι φαντάζεται νοῦς ἀνθρώπινος.

Ο. (ἐκ τοῦ Φίλου τοῦ Λαυ.)

Ἄν ἦναι ἀληθὲς ὅτι ἀπόκρυφον φαρμάκιον ἔκαψε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τοῦ Ναπολέοντος, τούτο ὑπῆρξεν ἐγκλημα περιττόν· διότι ἐπὶ τῇ ὑπόθεσι ὅτι ἡ πολιτικὴ τὸν εἶχεν ἀνεκλήτως καταδικάσει ν' ἀπωλεσθῆ ἐπὶ τῆς ὑψάλου τῆς ἀγίας Ἑλένης, ἡ ἀπόφασις ἤθελεν ἐκτελεσθῆ, χωρὶς νὰ συντηθῶσιν αἱ ἡμέραι τοῦ σφαγίου· καθότι ἐκτός τῶν μεγάλων δυστυχημάτων τὰ ὁποῖα βεβαίως κατέστρεψαν τὴν ὑπαρξίν του, εἶχεν ὁ Ναπολεὼν ἐναντίον του τὸ νοσῶδες τοῦ κλίματος καὶ τὴν ἀμετρον σκληρότητα τοῦ Hudson Lowe, ἀπερ ἤρουν νὰ τὸν φονεύσωσιν ἐν τὸς δύο ἔτων τὸ πολὺ καὶ ἤθελεν εἶθαι θαῦμα, ἂν ὁ Ναπολεὼν ἤθελε δυνήθῃ νὰ ὑπερασπίσῃ ἐκυτὸν ἐναντίον δύο θημίων τοιούτου αἵους.

Κατὰ μίαν ἐπιστολὴν τοῦ κυρίου Μοντολὼν πρὸς τὴν πριγκιπέσσαν Borghesi ἐκ τοῦ Longwood τῆς 17 Μαρτίου 1821 ὁ Ναπολεὼν εἶχε πρὸ τίνος καιροῦ προσβληθῆ ἀπὸ ἀσθενείαν τοῦ ὑπατος, ἣτις ἦτον ἐνδημικὴ καὶ θαυατηφόρος εἰς τὴν ἀγίαν Ἑλένην, καὶ ἡ ὁποία πρὸ ἕξι μηνῶν ἔκαμε ταχέως καὶ ἐπιφόδους προόδους.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Ναπολεὼν ἠσθάνθη τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς ἀσθενείας του προῖδε τὸ ἀποτελεσμα. « Σὲ σέβομαι ὡς ἀξιὸν ἰατρὸν, ἔλεγεν εἰς τὸν δόκτορα Antonmarchi, ἀλλ' ὅταν ὁ κύριος τῆς ζωῆς ἐκφρονήσῃ τὴν ἀπόφασιν του, πᾶσα ἀνθρώπινος μαθήσις μὴδὲν δύναται νὰ κατορθώσῃ. »

Ἐνεούτοις ὁ ἀσθενὴς παρήκμαζε καθ' ἐκάστην καὶ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Φεβρουαρίου ἔγινε σιωπηλὸς καὶ μελαγχολικὸς. Ἡ ἀνάγνωσις δὲν τὸν ἤδυνε πλέον, καὶ μόνον ἡ μοναξία τὸν εὐχρέσκει· διὰ μιᾶς ἀπώλεσε τὴν ὄρεξιν καὶ ταχέως κενόστη κινήρησ. Τότε οἱ πιστοὶ ὑπη-

ρέται του συνέλαβον ζωηροὺς φόβους, μολοῦσι εὐχάριστοι τινες εἰδήσεις φθάσαι ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐφάνησαν εἰς αὐτοὺς ὡς ἐγκαίρως ἔλθουσαι, διὰ νὰ ἀναγεννήσωσιν ἐλπίδας εἰς αὐτόν. Αἱ εἰδήσεις αὗται περιστρέφοντο εἰς τὸ ὅτι ἐγιναν ἰσχυραὶ παρακλήσεις πρὸς τοὺς συμμάχους ἡγεμόνας, πρὸς ἀλλαγὴν τοῦ τόπου τῆς ἐξορίας του, καὶ ὅτι ἡ οἰκονομίᾳ του ἦτο σχεδὸν βιβαία ὅτι ταχέως θέλει τὸν ἴδει εἰς τὴν Εὐρώπην. Παρακλήσεις περιτταὶ! ἔκρυψεν ὅταν ἐλαβε τὰς εἰδήσεις ταύτας. Εὐγνωμῶν μολοντούτο πρὸς τὰ πρόσωπα τὰ ἐνασχολούμενά νὰ βελτιώσωσι τὴν θέσιν μου θεωρῶ πιθανότατον ὅτι μάταιαι ὑποσχέσεις πωλῶνται εἰς αὐτοὺς ἐπὶ τιμῇ ταπεινῶσεων, καὶ ὅλα ταῦτα εἶναι κινήματα χαμένα καὶ εἰς τὸν ἀέρα ἐβρίμμένα. Καὶ ἂν ὑπογεθῆ ὅτι οἱ καταπιέζοντές με ἤθελον θελήσειν ἀσυμβιβασθῆσαι με τὸν οὐρανὸν καὶ με τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὁποῖους προσέβαλον ἐμὲ προσβαλλόντες, δὲν δύναμαι νὰ ὤρμηθῶ ἀπὸ τὴν μετὰμελειάν των. Δὲν εἶναι πλέον καιρὸς ν' ἀνακληθῆ ἢ ἡ θανατικὴ ἀπόφασις, ὅταν τὸ σφάγιον σφαδαί.

Τὴν 3. Μαΐου προσεκάλεσε τοὺς κυρίους Βερτράνδ καὶ Μοντολὼν. « Θαρσύνετε, φίλοι, εἶπεν εἰς αὐτούς ἀποτεινὼν τὴν χεῖρα, ἔχω καὶ ἐγὼ ἀρκετὸν θάρρος, ἀλλὰ πρέπει νὰ χωρισθῶμεν. Σεῖς γνωρίζετε ὅλα τ' ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα πώποτε ἔπαυσα ἀπὸ τοῦ ν' ἀγαπῶ ἐνεργῆσθε λοιπὸν ὥστε νὰ γνωρίσωσι τὰ αἰσθήματα τῆς φιλίας τὰ ὁποῖα πάντοτε μοὶ ἐνέπνευσαν. Ἄν ποτὲ πλησιάσῃτε τὸν υἱὸν μου. . . . φίλοι μου. . . . μὴδὲν σὰς ἐπιστάτω. . . . θέλετε ἴδει ἀναμφίβολως τοὺς παλαιούς τῆς δόξης καὶ τῶν κινδύνων συντρόφους

μου: Εἶπατε εἰς αὐτοὺς ὅτι πάντοτε τοὺς ἠγάπησα, καὶ ὅτι τοὺς ἐνθυμούμην μέχρι τοῦ τάφου. Ἄν τὸ λείψάνον μου εἶναι προγραμμαμένον ὡς τὸ πρόσωπόν μου, φέρετέ το πλησίον τῆς πηγῆς ἐκείνης, τῆς ὁποίας τὰ ὕδατα κατέπαυσαν πολλὰκις τὴν δειψάν μου· ἂν δὲ οἱ ἐχθροὶ μου ὀλιγώτερον παρωργισμένοι κατὰ τῆς στάκτης μου, παρ' ὅτι εἶναι παρωργισμένοι κατ' ἐμοῦ, τὴν ἀφήσω εἰς τὴν ἐξουσίαν σας, μεταφέρειτέ την εἰς τὰς ὄχθας τῆς Σένης μετὰ τοῦ λαοῦ τὸν ὁποῖον τοσοῦτον ἠγάπησα.

Εἶχε φθάσει πλέον ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἤθελεν ἐπιφέρει τὸν θάνατον ἢ μεγάλη ἀτονία του. Οἱ κύριοι Βερτράνδ καὶ Μοντολὼν περίλυποι γενόμενοι δὲν ἐδύναντο πλέον νὰ κλαύσωσιν εἰς τὸν τελευταῖον ἀποχαιρετισμὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸν ὁποῖον τοσοῦτον σταθερῶς ἠγάπησαν καὶ πιστῶς ὑπηρετήσαν. Ἡ λύπη καὶ λύπη ἀληθῆς δὲν ἐπιφέρει δάκρυα, ἀλλὰ λειποθυμίαν.

Τὴν ἐσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ νέος Μαρτάν θάλαμηπὸλος τοῦ Ναπολέοντος, ἐλαβεν ἀποδείξεις μὴ ἀμφιβόλου τῆς πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνης τοῦ κυρίου τοῦ· ἀλλ' ἀπὸ ὅλας τὰς ἀγαθοεργίας τὰς ὁποίας ἔκαμε πρὸς αὐτὸν ὁ Ναπολεὼν, ἡ μάλιστα ὀφειλουσα νὰ κεντήσῃ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ ζηλωτοῦ αὐτοῦ ὑπρέτου, εἶναι οἱ λόγοι τοῦ δόκτορος ὁ ἀσθενὴς εἶπεν εἰς αὐτόν. « Γνωρίζω τὴν καρδίαν σου· αὕτη ἐγινε διὰ τὴν σεαυτοσθέντη καὶ τὴν φιλίαν.

Τὴν 5. Μαΐου ἀγωνίῳ σχεδὸν ὁ Ναπολεὼν ἐπεσκέφθη ἀπὸ τοὺς δόκτορας Ἀρνὸτ, Σὸρτ καὶ Μισέλ, ἐξ ὧν ὁ πρῶτος ἰατρὸς τοῦ 2. τμήματος, ὁ δεύτερος τοῦ στρατοῦ καὶ ὁ τρίτος πρῶτος ὑγιονομικῆς ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ

Χθές έγινεν εναρξίς ενταύθα τῶν δημαρσιῶν μας πρὸς ἐκλογὴν ἑξ δημοτικῶν συμβούλων καὶ τῶν ὑποψηφίων δημάρχων καὶ παρῆδρων τοῦ δήμου μας, μετὰ τὴν μεγαλητέραν ἀρμονίαν τῶν συμπολιτῶν μας καὶ ἡσυχίαν διότι ἐγνωρίσαν πλέον οἱ κύριοι συμπολίται μας, ὅτι ἐνὼ δὲν προκύπτει καμία ὠφέλεια ἐκ τῆς διαιρέσεως καὶ τῶν πολιτικῶν διπληγεσιμῶν, βλάπτονται καιρῶς τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου καὶ τοῦ ἐμπορίου, καὶ ὡς ἐκ τοῦ του ὀλίγον πλέον προσέχουν εἰς τὰς αἰτίους τῆς διαιρέσεως μικροφιλοτιμίας. Ὑπὲρ τῆς ἀρμονίας ταύτης καὶ τῆς συμφωνίας συνέτεινε μὲν ἡ ἀυστηρὰ ἀμεροληψία καὶ ἡ συμβιβαστικὸς τρόπος τοῦ ἐκπληρουμένου καθήκοντος Νομάρχου κυρίου Ι. Σούτσου, τοῦ ὁποίου τὰς καλὰς καὶ κοινωνικὰς συμβουλὰς παρεδέχθησαν εὐχαρίστως οἱ συμπόλιται μας. Ἐλπίζομεν λοιπὸν ὅτι μετὰ τὴν αὐτὴν ἡσυχίαν καὶ ἀρμονίαν θέλουσιν ἀποπερατωθῆαι ἐκλογαὶ αὗται.

ΣΜΥΡΝΗ.

Τὴν 18 Μαΐου 1846.

Νέα Πυρκαϊά.

Ἐνδεκα μόλις συμπληροῦνται μῆνες, τὴν 21 τούτου, ἀφοῦ κατέβηκε τὴν Σμύρνην ἡ μεγάλη ἐκείνη περυσινὴ πυρκαϊά, τῆς ὁποίας τὰ λυπηρὰ ἔχνη εἰσέει καλύπτουσι μὲγα μέρος τῆς πόλεως. Νέον ὁμοιον δυστύχημα ἠπέλησε τὴν νύκτα ταύτην νὰ ἐπιφέρῃ ἰσὴν φθορὰν εἰς τὴν μόλις ἀναλαβάνουσαν πόλιν, ἀλλὰ κατ' εὐτυχίαν ἐν πολλῇ δυστυχίᾳ περιωρίσθη εἰς μικροτέραν ζημίαν. Μικροτέραν, ναί, τῆς πρώτης, πάντοτε μεγάλην φεῦ! διὰ τὴν σύγχρονον ἐμπορικὴν δυστυχίαν τοῦ ἐτοῦς τούτου.

Ὀλίγον πρὶν τῆς τρίτης πρωϊνῆς ὥρας ἐξέρχεται ἡ πυρκαϊά ἐν τῷ μέσῳ σχεδὸν τῶν τσαρσιῶν, εἰς μέρος ἐπικινδυνώτατον διὰ τὸ στενὸν τῶν ὁδῶν καὶ τὸ πυκνὸν τῶν παρακειμένων ξυλίνων ἐργαστηρίων, ὡς καὶ διὰ τὰς πλησίον ἐκεῖ εὑρισκομένας μεγάλας ἀποθήκας διαφόρων πραγματειῶν. Βοηθουμένη δὲ ἀπὸ πρωϊνὸν ἀνεμον ἀκατάστατον, ἀλλ' ὄχι δυνατὸν, κατ' εὐτυχίαν, ἀπετέφρωσεν ἐν τὸς τριῶν ὡς ἐγγίστα ὑπὲρ ὠρῶν τὰ χίλια ξύλινα ἐργαστήρια, ἐν τζαμίον καὶ διάφορα μικρὰ χάνια, κείμενα μεταξὺ τοῦ Πενίρ χανίου, τῆς ἀγορᾶς τῶν μελικῶν (Μπαλιζίδικα), τῆς Ἑβραϊκῆς συνοικίας, τοῦ Συναγῆγαν τζαμί-

ου καὶ τῶν μακελιῶν. Ἐντὸς τῶν ὁρίων τούτων περιεκλείσθη ἡ πυρκαϊά, ἀφοῦ ἠράνισε τὰς ἀγορὰς τῶν Ντεμριζίδων (σιδηρουργῶν), Τζικριζίδων (τορνευτῶν), Κετζεζίδων (πιλοποιῶν καὶ σχοινοποιῶν), Κεσενέ-παζαριδίων [ὀπωροπωλῶν], Σικερτζίδων (ζαχαροποιῶν) καὶ Ἀρασιατζίδων (ὑποδηματοποιῶν).

Περὶ τὴν ἕκτην ὥραν τῆς πρωϊκῆς ἐπυρσεν ὁ ἀνεμὸς ἀλλὰ κατὰ τὴν κοινὴν μακρυτάτην τῶν παρευθέντων ὀφείλομεν νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ κατάσβεσις τῆς δὲν χρωστέεται μόνον εἰς τὴν νημελίαν ταύτην. Ὁ ἐξ Ἀπτοῦλ Καδὶρ βέης, Διοικητῆς Σμύρνης, ὁ προσωρινὸς ἀρχηγὸς τῶν τακτικῶν στρατευμάτων, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐξ Ζαριφ πασᾶ, καὶ τινες τῶν προκρίτων Ὀθωμανῶν, κατέβαλον ἀξιπαίλους προσπαθίας διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ τόπου, ἐνθάρρυνοντες τοὺς ἐργαζομένους περὶ τὴν πυρκαϊάν διὰ παραινήσεων καὶ χρημάτων. Ὁ ἐξ Ἀπτοῦλ Καδὶρ βέης, παρὼν εἰς τὸν τόπον τοῦ κινδύνου ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, διένειμεν αὐτοπροσώπως εἰς τοὺς ὑπηρετὰς τῶν ἀντλιῶν πολλὰ χρήματα, καὶ ὕστερον διέταξε νὰ δοθῶσιν εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἑκατὸν γρόσια. Ἡ παρουσία αὐτῆ τῶν ἀρχῶν, ὁ ζῆλος καὶ ἡ ἐνθάρρυνσις αὐτῶν συνέτεινεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν κατάσβεσιν τοῦ πυρός. Μεταξὺ δὲ τῶν ἐργαζομένων διακρίθησαν οἱ τακτικοὶ στρατιῶται καὶ μέρος τοῦ πληρώματος τοῦ ἐνταύθα σταθμύοντος βασιλικοῦ πλοίου.

Πέρυσιν, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐκείνου δυστυχήματος, δὲν εἴχομεν τοιαύτην προθυμίαν τῶν ἡμετέρων νὰ ἐπαινέσωμεν, ἐνὼ ξένοι ἐθυσιάζοντο ὑπὲρ ἡμῶν. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ ἐφετινὸν καλὸν παράδειγμα τοῦ ἐξ Ἀπτοῦλ Καδὶρ βίη θάλει χρησιμεύσει εἰς ὅλας τὰς μελλούσας ἀρχὰς τῆς Σμύρνης. Ξένον πολεμικὸν πλοῖον δὲν εὐρήθη ἐφέτος εἰς τὸν λιμένα μας.

Μένει εἰσέτι ἀβέβαιον πόθεν κυρίως ἐξῆλθε τὸ πῦρ. Ἡ ζημία τῶν παθόντων, ὄλων σχεδὸν Ὀθωμανῶν, δὲν εἶναι ἀνάλογος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πυρποληθέντων ἀλλὰ θάλει εἶσθαι βαρυτάτη εἰς τοὺς παθόντας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πτωχοὺς τεχνίτας, οἵτινες πρὸ πέντε ἐτῶν, ἐκ τῆς τότε πυρκαϊᾶς, ἐπαθον τὰ αὐτὰ.

Προσθεμένη δὲ εἰς τὰς λοιπὰς τῆς παρούσης ἐποχῆς, εἰς τὴν ἀπραξίαν τοῦ ἐμπορίου, εἰς τὴν σιτοδείαν πολλῶν μερῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἡ δυστυχία αὕτη καθίσταται πολὺ θλιβερωτέρα. Ὁ κύκλος τῶν περυσινῶν ἐρειπίων τῆς

πόλεως ἐξετάθη πρὶν ἢ ἐνεργεῖται καὶ τὸ περισσεύμα τῶν πέρυσιν δυστυχησάντων φθάσῃ νὰ διορθώσῃ καὶ μὲν μικρὸν μέρος τῆς πρώτης ζημίας, δυστυχήματα ἐπὶ δυστυχημάτων! (ἐκ τῆς Ἀμαθείας.)

Ἐκθεσις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων διὰ τὸ 1846.

Κύριοι Γερουσιασταί! Ἐπειδὴ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1845 τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια δὲν συνήλθον, καὶ ἐπομένως ὁ ὅρος τοῦ 41 ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῶν Νόμου, κατὰ τὸν ὅποιον εἰς τὰ Συμβούλια ταῦτα ἀνατίθεται ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων ἐνόρκων πάσης Διοικήσεως, δὲν ἐξῆλη πληρώθῃ, ἐνόμισα καλὸν δι' οὗ εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσίῳ μου ἀνεφέρων λόγους, ν' ἀνατεθῇ διὰ μόνον τὸ ἔτος 1846 ἡ ἐκλογὴ καὶ τούτου τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων ἐνόρκων εἰς τοὺς Ἐπαρχοὺς, τοὺς κατὰ τὸν νόμον ἐπιτετραμμένους τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐτέρου ἡμίσεως. Ἄλλ' ἡ Εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε τροπολογίαν, καθ' ἣν διὰ τὰς πρώτας δύο Τριμηνίας καὶ Συνόδους τῶν Κακουργιοδικῶν τοῦ Ε.Ε. 1846 νὰ χρησιμεύουν οἱ τοῦ παρελθόντος ἔτους 1845 κατάλογοι τῶν ἐνόρκων, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς νὰ συνταχθῶσιν οἱ κατάλογοι κατὰ τὸ 1. ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 12 ὁβρίου 1836 περὶ Ὀρκ. Κριτῶν Νόμου, τὴν ὁποίαν δὲν εἰδίασαν νὰ παραδεχθῶν, καθ' ὅσον ἐθεώρησα ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς μου περὶ τῆς συστάσεως τῶν Κακουργιοδικῶν πρὸς ταχείαν ἐκδικασίαν τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων ὑποδίκων, καὶ διὰ τῆς τροπολογίας ταύτης τελεσφορεῖται.

Ἀθῆναι τῆς 18 Μαΐου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς Ι. Κωλέττης.

ΘΘΩΝ κτλ. Ἄρθρ. 1.

Διὰ τὰς πρώτας δύο τριμηνίας καὶ Συνόδους τῶν Κακουργιοδικῶν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους 1846 θέλουσιν χρησιμεύσει οἱ τοῦ παρελθόντος ἔτους 1845 κατάλογοι τῶν ἐνόρκων, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς Συνόδους τοῦ αὐτοῦ ἔτους θέλουσιν συνταχθῆναι οἱ κατάλογοι τῶν ἐνόρκων, κατὰ τὸ 1. ἄρθρον τῶν 12 ὁβρίου 1836, περὶ Ὀρκιστῶν Κριτῶν νόμου, καὶ τὸ 41 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1846, περὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων νόμου, ὑπὸ τῶν Ἐπαρχίων καὶ τῶν συγκροτηθησομένων πρὸ τῆς λέξεως τῶν πρώτων Συνόδων Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων.

Ἀθῆναι τὴν 30 Ἀπριλίου 1846. ΘΘΩΝ. Ι. Κωλέττης.

ἀλλ' ὄλοι αἱ βοήθειαι ὑπῆρξαν μίταισι. Ὁ ἀσθενὴς ἐξέπνευσεν αὐθημερὸν τὴν ἕκτην ὥραν παρὰ λεπτὰ δέκα. Γαλλία! Γαλλία! αὗται ἦσαν αἱ τελευταῖαι λέξεις τὰς ὁποίας ἐπρόφερε.

Τοιοῦτον τέλος ἔδωκεν εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ὀλικίας του ἐπὶ μιᾶς ὑφάλλου, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ὁκεανοῦ καὶ ἐπὶ τῶν βραχιόνων ὀλίγων πιστῶν ὑπηρετῶν, ὁ θαυμαστός ἀνθρωπος, ὁμοιον τοῦ ὁποίου δὲν ἔλαβον οἱ παρελθόντες αἰῶνες, καὶ ἴσως μήτε οἱ μέλλοντες θέλουσιν λάβει.

Τοιοῦτον τέλος ἔδωκεν ὁ πολιτικὸς καὶ πολεμικὸς γίγας, ὁ φορέσας δύο στῆμματα, ὁ λαβὼν εἰς τὸν θάλαμον του τὴν ἀρχιδούκισσαν Σουατέραν τῶν Καισάρων, ἡ διανεμῶν σκήπτρα, καὶ ἀναγκάσας βασιλεῖς νὰ τρέμωσι, τὸ λείψανον τοῦ ὁποίου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἔπρεπε ν' ἀναγεροθῆ λαμπρὸν μαυσωλεῖον, κείται ὑπὸ ἕνα πένιχρον λίθον, καὶ δύο χιλιάδας λεύγας μάκρῶν ἀπὸ τὸ θέατρον τῶν κατορθωμάτων του. Ὁ ἀτρόμητος στρατιώτης ὅστις εἰς 16 ἐτῶν διάστημα ὠδήγησεν ἑκατομμύρια ἀνθρώπων εἰς τὴν νίκην, δὲν εἶχεν ἄλλην συνοδείαν εἰς τὸ πεδίου τῆς ἀναπαύσεως εἰμὴ μίαν φούρταν φιλῶν ἀπελπισμένων ἀπὸ τὴν λύπην των, καὶ τοὺς δεσμοφύλακας του οἰκτεῖρμονας. Ὡ πρόνοια! ἐκπνεύσας ὁ Ναπολέων Βοναπάρτης παρὰ πάντων χωρισμένος ἐπὶ τῆς ὑφάλλου τῆς ἀγίας Ἐλένης, εἶναι τὸ μεγαλητέρον παράδειγμα, ἀφ' ὅσα ἔδωκεν περὶ τοῦ μηδαμινοῦ τῆς ἀνθρωπίνου μεγαλειότητος. Βασιλεῖς τῆς

γῆς οἵτινες τὸν κατεδικάσατε, ἔχετε πλέον νὰ φοβηθῆτε τί εἰς τὸ μέλλον; Τὸ τρομερὸν τοῦτο μᾶθημα θέλει ἀραγε σὰς ὠφελήσει; (Τέλος.)

Ὁ Σουλτάνος Ἀπτοῦλ Μεδτζιτὴ ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν περιόδειαν του ἀφῆκε πρὸς τὸν θεζύρην του τὴν ἐξῆς ἀξιοσημείωτον ἐπιστολήν.

Πιστέ μου Βεζύρη.

Ὁλος ὁ κόσμος γνωρίζει πόσον, ὀρμώμενος ἀπὸ διὰ θεσιν εὐνοϊκωτάτην καὶ πατρικὴν μέριμναν περὶ πάντων τῶν ὑπηκόων μου ἀνεξικρέτως, ἀγωνίζομαι ὅπως μὴ καταθλίβωνται καὶ κακοπραγῶσιν ὑπὸ τῆς βίας, καθὼς καὶ ὅπως εὐρῶ τὸ ἀληθὲς μέσον δι' οὗ τὸ μὲν Κράτος δύναται καὶ πάλιν ν' ἀκμάσῃ, οἱ δὲ λαοὶ νὰ εὐτυχήσωσι. Δόξα τῷ Θεῷ, αἱ προσποθεῖαι μας δὲν ἔμειναν παντάπασιν ἀτελεσφόρητοι, καὶ σήμερον τὸ σύστημα τῆς καταθλίψεως ἐξησθενήθη κατὰ πολὺ, μ' ὅλον ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἠράνισθη ὅλος διόλου. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ πατρικὴ μου εὐνοία θέλει θέλει ὅστε οἱ λαοὶ, τοὺς ὁποίους ὁ Ὑψιστὸς ἔθεσεν ὑπὸ τὴν προστασίαν μου, νὰ μὴ ὑπερβῶσι πλεον τὴν παραμικρὰν βίαν, ἀπεφάσισα Θεοῦ βοηθοῦντος, νὰ ἐξέλθω εἰς περιόδειαν κατὰ τὴν Ρούμελην, διὰ νὰ ἰδῶ ἰδίως ὀφθαλμοῖς τὴν ἀληθῆ κατὰστασιν ἐπαρχιῶν τινῶν τοῦ Κράτους μου, καὶ κρίνω ἐξ αὐτῶν, ὅσον ἐνεσι, περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἄλλων, καὶ διὰ νὰ ἐπιφέρω τὰς

ἀναγκαίας βελτιώσεις. Ὁ ζῆλος σου καὶ ὄλων μου τῶν ὑπευρῶν, ἡ δραστηριότης σου, με εἶναι γνωστὰ, καὶ ὅτι ἐκτελεῖτε τὰς εὐχὰς μου διὰ τοῦτο πρέπει νὰ μαθεῖτε καὶ τοὺς λόγους τῆς περιόδου μου.

Ἡ αὐτοκρατορικὴ μου θέλησις εἶναι νὰ ζητῶνται πανταχοῦ οἱ αἴτιοι τῆς καταθλίψεως καὶ τῆς βίας, καὶ νὰ τιμωρῶνται ἀμέσως κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἐσοχῆς των. Οἱ ὄλοι πρὸς τοῦτους νὰ μὴ παύσης μηδεμίαν στιγμήν ἐργαζόμενος; δυνάμει τῆς ἐξουσίας, ἣν παρ' ἐμοῦ ἔλαβες, εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν λαῶν ἀπὸ πάσης ἀδικίας καὶ ἀσυχασίας, ἐπειδὴ τὸ ἀξίωμα σου ἀναθετέ εἰς ἐσὲ τὴν ἀνωτέραν διέυθυνσιν τῶν πραγμάτων. Ἡ φροντίς ἡ περὶ τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ τόπου ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν φρόνησιν τοῦ Ἀρχιστρατήγου. Διὰ νὰ δυνήθῃς νὰ ἐνεργήσῃς τὰ δέοντα διαρκούσης τῆς ἀπουσίας μου, δίδω εἰς ἐσὲ πάσαν πληρεξουσιότητα. Ἐλπίζω δὲ ὅτι σὺ καὶ ὄλοι οἱ ὑπουργοὶ ἐκ συμφώνου καὶ συγχρόνως θέλετε συνεργασθῆ εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους καὶ ἐπειδὴ ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἡσυχία τοῦ τόπου, ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ εὐδαιμονία τῶν λαῶν συνίσταται κυρίως εἰς τὴν προστασίαν τῶν τιμίων ἀνθρώπων καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων, δὲν θέλετε παραμελήσει κατὰ τοῦτο μηδὲν τῶν χρεῶν σου.

Ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ πάντα τοὺς πιστοὺς μου ὑπηκόους.

Ὁ Συναγῆγαν τῆς Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.